

Élményalapú tanulás

- A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [bejelentkezés](#) szükséges

Módszer típusa

Tanítási-tanulási módszerek

Tanítási-tanulási módszer típusa

Tanulóközpontú

Rövid összefoglalás

A reformpedagógia egyik iránya, amely az oktatás módszerében az addig követett, formális fokozatok helyett az élményen alapuló tanítást hangsúlyozza.

A módszer kifejtése

“Az élménypedagógia nem más, mint személyközpontú pedagógia, mely mind az egyén, mind pedig a csoport fejlődésére és sikerességére fókuszál” (Rogers 1984)

Az élménypedagógia a tapasztalati tanulásból indul ki. Az *“Add a kezébe, próbálja ki, hallgassa meg, szagolja meg, tapasztalja meg maga.”* módszerét állítja előtérbe, melyben a saját kísérletek esetleges kudarca is fontos tapasztalat. A diák nem kész megoldásokat kap, hanem saját próbálkozásain keresztül oldja meg az adott feladatot, és gyakran nem egyedül, hanem csoportosan. A passzív befogadást felváltja a megismerő tevékenység általi tanulás, amely az aktivitáson és élményszerűségen keresztül megteremti a tanuláshoz szükséges motivációt is.

Az élményre alapozó, vagy élményt adó tanítási-tanulási módszere tárháza igen széles. Ide tartozik minden olyan módszer (például a kooperatív módszertan, a gamifikáció) amely az élményszerűséget helyezi a tanulási folyamat fókuszába.

A módszerrel kapcsolatos kihívások, buktatók és azok kezelése

Amikor a tanulási folyamat új ismeretei össze tudnak kapcsolódni egy megfelelő élménnyel, az nagyban segíti a tudás elmélyülését és későbbi felidézését.

A módszer a tapasztalati nevelés egyik formája, amely kivezeti a résztvevőket a való világba, hogy próbára tegyék értékeiket, tudásukat, képességeiket és kreatív

gondolkodásukat. A felnőtt vezetők (pedagógusok, animátorok, népművelők, múzeumpedagógusok) segíthetik a kivételes és izgalmas helyzetek létrejöttét, de az élménypedagógiát inkább „önirányításúnak”, mint mások által irányítottnak kell tekinteni.

Értetni kell és elfogadni a csoportfolyamatokat és a közösségben való munka etikáját. „A siker megerősít” elv alapján sikerorientált légkör építése a célunk.

Gyakorlati tippek a módszer alkalmazásához

Az élménypedagógiában mindig ott rejlik a véletlen, a kiszámíthatatlanság, az izgalom, a kreativitás és a divergens gondolkodás a kitaposott utak helyett. Egy élménypedagógiai foglalkozás legfontosabb eleme a közvetlen élményt követő feldolgozás, a megbeszélés, a reflexió és az önreflexió.

A reflexiós kör, a megbeszélés célja az érzelmek feldolgozása, az önismeret és a reális helyzetértékelési képesség fejlesztése.

Az élménypedagógia nem válhat dogmává, azaz leghatékonyabb felhasználása az, ha a tudásátadás hagyományos módjait színesítjük-gazdagítjuk élménypedagógián alapuló projektekkel. Így az önfegyelem, az elmélyülés és a figyelem is edződik (hagyományos tanulás) és a motiváció és sikerélmény is megjelenik (élménypedagógia).

Tanári, tanulói visszajelzések

„Az élménypedagógiában az út maga fontosabb, mint az eredmény maga”.

A módszer előnyei

A közös problémamegoldás során a tanulók nemcsak a szociális kompetenciáikat bővítik, hanem ismeretanyagaikat is. Kölcsonösen profitálnak a közös tanulási szituációból. Egy probléma közös megoldásának élménye után mind a kérdező, mind a magyarázó fél többet tud majd, nemcsak az adott témakörrel, hanem az emberi kölcsönhatásokról is.

Az élménypedagógia a közvetlen tapasztalásokon és a diákok aktív cselekvésén keresztül tanít. Elsősorban a személyes készségek fejlesztését tűzi ki célul, fejleszti az önismeretet, önértékelést, az egyéni felelősségvállalást is.